

కమ కనక

పి.వి. రమణకుమార్

ఇంద్రపురి స్టూడియోలో దశకంఠా ప్రొడక్షన్ వారి చిత్రం ప్రారంభోత్సవ వేడుకలు ఘనంగా ఏర్పాటు చేయబడ్డాయి. అందుకోసం ప్రెస్ వారిని ప్రత్యేకంగా ఆహ్వానించడం జరిగింది. “కవరేజి అదిరిపోవా”లంటూ అందుకు కావలసిన గిఫ్టులు కూడా విలేకర్లకు ముందుగానే అందజేయబడ్డాయి.

ప్రెస్ గ్యాలరీలో కూర్చోని ఆతృతగా, తపనగా, యాంగ్లయిటీగా ఎదురుచూస్తున్నాడు కొత్తగా సినీ విలేకరి అవతారం ఎత్తిన విస్సు అనబడే విశ్వనాథం. విశ్వనాథం వివిధ పత్రికలలో దాదాపు వంద కథల వరకూ వ్రాసాడు. ఇక తన కథలకు వేదిక సినీమా రంగమేనని నిర్ణయించుకుని ఓ శుభముహూర్తాన తన దగ్గరి బంధువు అయిన బావ చలపతిని కలిసి ‘సినీమాలకు కథ రాస్తా’నని, అందుకు సహకరించవలసిందిగా వేడుకున్నాడు. చలపతి సినీమా విలేకరిగా ‘చిత్రవిచిత్రం’ అనే ఒక సినీమా పత్రికలో పనిచేస్తున్నాడు. విస్సు మాటలకు చలపతి రూమ్ తలుపులు బద్దలయ్యేలా నవ్వాడు. బావ అంతలా ఎందుకు నవ్వుతున్నాడో అర్థంకాని విస్సు విస్తుపోయాడు. చలపతి నవ్వుడం ఆపి విస్సు ఫేసుకేసి జాలిగా చూస్తూ -

“అసలు ఇండస్ట్రీలో కథలెవరికి కావాలిరా? ప్రస్తుత రోజుల్లో సినీమా కథకులంటూ ఎవరూ లేరు. కథలు వాళ్లే అల్లుకుంటారు” అన్నాడు.

“మరి అన్ని సీనులు? డైలాగులు?...” బోలెడు ఆశ్చర్యంతో అడిగాడు విస్సు.

“అన్నీ వాళ్లే వ్రాసుకుంటారు. అప్పుడప్పుడూ కొందరు ఫోస్ట్ రచయితలను పెట్టుకుని రాయించుకుంటారు” చెప్పాడు చలపతి.

“మరి నా జీవిత ధ్యేయం... నా లక్ష్యం...” ఏదో చెప్పబోయాడు విస్సు.

“తొక్కలో ధ్యేయాన్ని తుంగలో తొక్కయ్... వాళ్లకు రోజూ ఏదో విధంగా టచ్ లో ఉంటే ఎప్పుడో ఒకప్పుడు ఏదో ఒక ఛాన్స్ ఇచ్చే అవకాశం ఉంది. నువ్విలా ఫిల్మ్ నగర్ కి చుట్టూ చూపుగా వచ్చి వెళ్లిపోతే ఇక అంతే సంగతులు...” సినీమా ట్రేడ్ సీక్రెట్ చెప్పాడు సినీమా విలేకరి చలపతి.

ఈసారి విస్సు మరింత గట్టిగా చలపతి చేతులు పట్టుకుని - “నువ్వే ఎలాగైనా వాళ్లకు టచ్ లో ఉండేట్టు చూడు బావా” అన్నాడు.

ఇలా సంచి నిండా కథల కాగితాలు పెట్టుకుని కాదు... ముందు నువ్వు కూడా మా ‘చిత్రవిచిత్రం’ సినీమా పత్రికలో రిపోర్టర్ గా చేరు. పత్రిక వాళ్లు సేలరీ సరిగా ఇవ్వకపోయినా ఈ సినీమా వాళ్ల మీద పడి ఎలాగో బ్రతికేయవచ్చు. ఆ విధంగా నువ్వు రోజూ టచ్ లో వుండే వీలుంటుంది. ఏదో ఒక శుభముహూర్తంలో పొరబాటున నీ కథ ఏ హీరోకైనా, డైరెక్టర్ కైనా, ప్రొడ్యూసర్ కైనా వినిపించుకోవచ్చు. కొంపదీసి నీ కథ నచ్చిందో...! నువ్వు ఫిల్మ్ నగర్ నడిరోడ్డు మీద నక్క తోక తొక్కినట్లే...” అంటూ భగవద్గీతలో కృష్ణుడిలా సినీమా ఫీల్డ్ సీక్రెట్ బోధించాడు చలపతి.

విస్సుకి జ్ఞానోదయమైంది. వెంటనే చలపతి రికమండేషన్ తో ‘చిత్రవిచిత్రం’ సినీమా పత్రికలో రిపోర్టర్ గా చేరిపోయాడు.

అలా చేరిన విస్సు ఉత్సాహంతో పాల్గొన్న మొదటి సినీమా ప్రారంభోత్సవ వేడుక ప్రెస్ మీట్ లో ప్రతి విషయాన్నీ ఆసక్తితో గమనించడం మొదలుపెట్టాడు. ప్రారంభోత్సవ కార్యక్రమం పూర్తయిన వెంటనే సపరేట్ గా ఏర్పాటు చేయబడిన ఒక టెంట్ లో ప్రెస్ మీట్ కార్యక్రమం ప్రత్యేకంగా ఉంటుంది.

* * *

కొద్ది నిమిషాల తర్వాత ప్రెస్ మీట్ ప్రారంభమైంది.

ముందుగా ప్రొడ్యూసర్ దశకంఠరావు గాంతు సవరించుకుని ఎదురుగా కూర్చుని ఉన్న ప్రింట్ మీడియా, ఎలక్ట్రానిక్ మీడియా వారివైపు చూసి చిన్నగా దగ్గి ఎలక్ట్రానిక్ మీడియా వారి పది మైకుల్నీ ఒక గుత్తిలా రెండు చేతులతో పట్టుకొని “పాత్రికేయ మిత్రులందరికీ నమస్కారం. మా దశకంఠా ప్రొడక్షన్స్ బ్యానర్ మీద ఈ రోజు ప్రారంభించబడి ఇంకా పేరు పెట్టని ప్రొడక్షన్ నెం. 7 ఈ రోజే గౌరవనీయ మంత్రి గారి చేతులమీదుగా క్లాప్ కొట్టబడి, మా శ్రేయోభిలాషి, ప్రముఖ ఫైనాన్సియర్ మనీచంద్ గారు స్విచాన్ చేయగా ముహూర్తపు షాట్ చిత్రీకరించడం జరిగింది. ఈ సందర్భంగా మా హీరో అమరేష్ గారికి, హీరోయిన్ సఖియా గారికి, డైరెక్టర్ సత్యజిత్ గారికి నమస్కారాలు, కృతజ్ఞతలు...” ఇంకా ఏదో చెప్పబోయాడు.

“సినిమా కథేంటి సార్?” వినిపించిందో కంఠం. అందరి చూపులూ ఆ కంఠం వైపు తిరిగాయి. అది కొత్తగా వచ్చిన సినీ విలేఖరి విన్నూ కంఠధ్వని. ప్రకృనే ఉన్న చలపతి అతని వైపు గుర్రుగా చూసాడు.

“కథంటూ ప్రత్యేకంగా చెప్పాల్సిన పని లేదు. ఇంత గొప్ప హీరో, హీరోయిన్ కాంబినేషన్ లో గొప్ప చిత్రమే అవుతుంది. ఇక మిగతా విశేషాలు మా డైరెక్టర్ సత్యజిత్ గారు వివరిస్తారు” అని చెప్పి డైరెక్టర్ సత్యజిత్ కి మీడియా మైకుల గుత్తిని అందించాడు దశకంఠరావు. మైకుల గుత్తిని రెండు చేతులతో పదిలంగా పట్టుకున్న డైరెక్టర్ సత్యజిత్ గాంతు సవరించుకున్నాడు. అందరి చూపులు, కెమెరాలూ అటు వైపు తిరిగాయి.

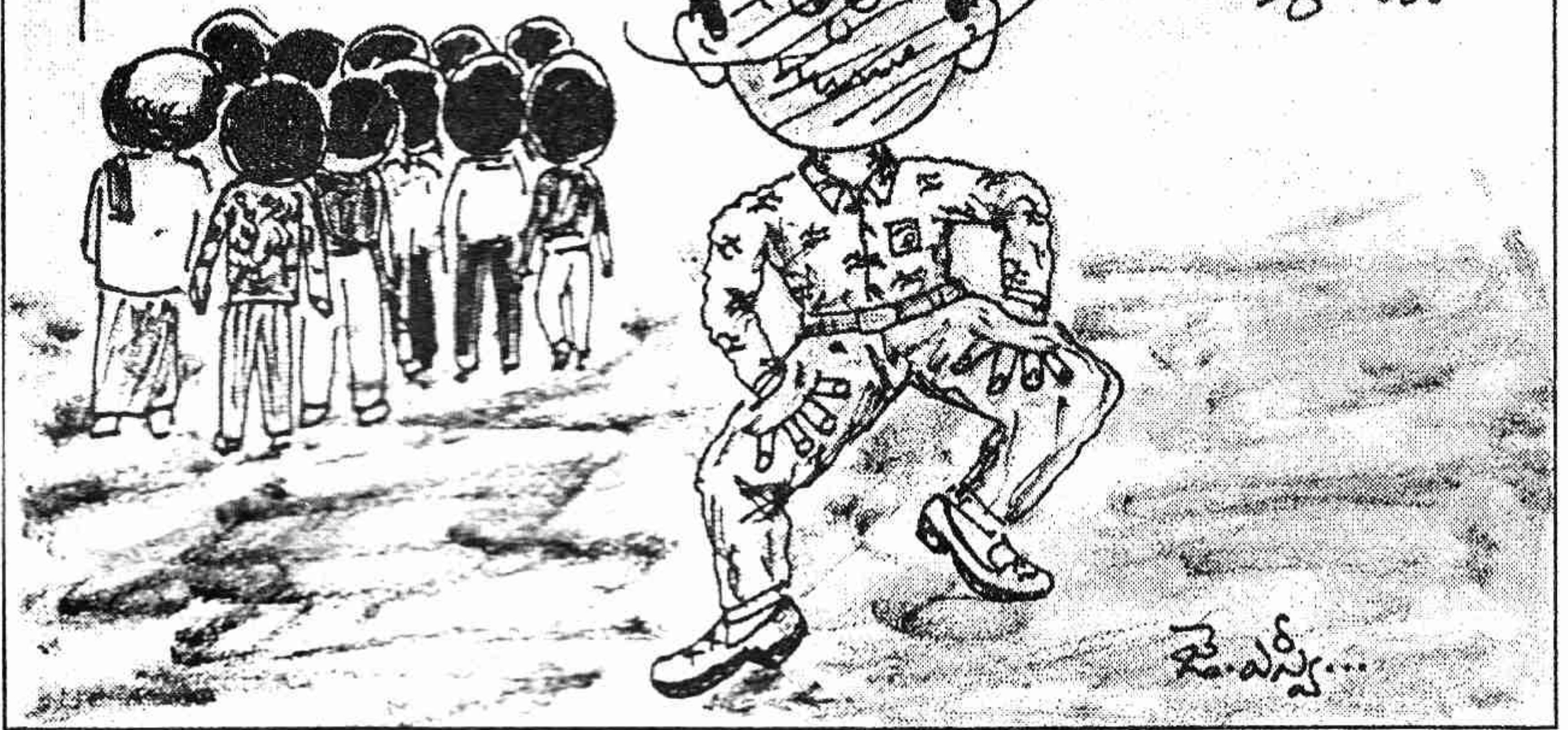
“కథా... కథా... అంటుంటారు. అసలు కథ ఉంటేనే సినిమా తీయాలని రూలేమైనా ఉందా? ఈ సందర్భంగా మనమిప్పుడు కథలతో

ఇందూరు భారతి, నిజామాబాద్ జిల్లా సాహితీ సంస్థల సమాఖ్య ద్వారా 7-5-2009 న రచయిత శ్రీ అంబల్ల జనార్ధన్ గారికి ‘ఆత్రేయ సాహితీ’ పురస్కారం. చిత్రంలో ఈర్ల రాజేందర్, రాంబత్రి గంగాధర్, వి.పి. చందన్ రావు, అమరేశ్వర్, కందాళై రాఘవాచార్య, అంబల్ల జనార్ధన్, కొండా రాజశేఖర్ గౌడ్, చింతల గంగాదాస్, యశ్వంత్ రెడ్డి, ఓంకార్.

గొప్పపాపస్థులకొరకైన ప్రదర్శన

అంటే ఇదొ...?
విషయం...!!

సినిమాలు నిర్మించే కాలం చెల్లిపోయిందని సవినయంగా మనవి చేసుకుంటున్నాను. సినిమా పూర్తయిన తరువాత కథ దానంతట అదే ఏర్పడుతుంది. అసలంత పెద్ద కాంచినేషన్ గురించి మీరు ఆలోచించండి. అయినా ఈ ప్రెస్ మీట్ ద్వారా తెలియజేసేదేమిటంటే ఒకటి, రెండు షెడ్యూల్స్ షూటింగ్ పూర్తయ్యాక మేమంతా కలిసి కథా చర్చలు ప్రారంభిస్తాం” చెప్పాడు డైరెక్టర్ సత్యజిత్.

“అసలు కథ లేకుండా రెండు షెడ్యూల్స్ షూటింగ్ ఎలా చేస్తారు సార్?” ఈసారి విస్ఫూకాస్త పెద్దగానే ప్రశ్నించాడు. కొందరు విసుగ్గా చూసారు. మరికొందరు గుర్రుగా చూసారు అతనివైపు. చలపతి కళ్లతోనే విస్ఫూని ఉరిమాడు.

ప్రొడ్యూసర్ దశకంఠరావ్ తల గోక్కున్నాడు. డైరెక్టర్ సత్యజిత్ మాత్రం తన బుల్లి పిల్లి గడ్డాన్ని ఒక చేత్తో నిమురుకుంటూ, మైకుల్ని మరో చేత్తో గట్టిగా పట్టుకున్నాడు. అసలు కథం

తా ఈ గెడ్డంలోనే ఉన్నదన్నంత ప్రశాంతంగా ఉన్నాడు. ఆ తర్వాత అటు, ఇటు చూసాడు. హీరోయిన్ సఖియ పైనాన్నియర్ మనీచంద్తో జోకులేస్తూ నవ్వుతోంది. హీరో అమరేష్ కెమెరా మన్ కె.కె. తో తీయాల్సిన షాట్స్ గురించి చర్చిస్తున్నాడు.

“మా పిక్చర్లో ఓ ఐటమ్ సాంగ్ ఉంది. ఆ పాటని ఇండియా సెక్స్ బాంబ్ అయిన గుమ్ గుమ్ఖాన్ మీద ముంబై దిల్ రుబా స్టూడియోలో ఓ భారీ సెట్టింగ్ వేసి షూట్ చేయాలని ప్లాన్ చేస్తున్నాం. ఇక హీరోహీరోయిన్స్ పై రొమాంటిక్ సీన్స్ హైదరాబాద్ లోని అన్ని గల్లీలలో తీస్తాం” చెప్పాడు సత్యజిత్.

“అది సరే సార్... ఈ సినిమాకు రైటర్ ఎవరు? కథేమిటో టూకీగా చెబితే రాసుకుంటాం” మళ్లీ అడిగాడు విస్ఫు. తన కళ్లజోడుని సరిచేసుకుంటూ. అది గమనించిన హీరో ఆమరేష్ విస్ఫూకేసి సీరియస్ గా చూసాడు. డైరెక్టర్ సత్యజిత్ కూడా పళ్లు పటపటా కొరికి తిరి

చిద్విలాసంగా నవ్వుతూ -

“ఈ సినిమాకు కథ... మాటలు... పాటలు ... సంగీతం... ముఖ్యంగా స్క్రీన్ ప్లే... డైరెక్షన్ అన్ని శాఖలూ నేనే చూసుకుంటున్నాను. అందు

కే నేను జీవితంలో ది గ్రేట్ సత్యజిత్ రాయ్ అంతటి గొప్పవాడిని కావాలని నా అసలు పేరు ని వదిలేసి తెలుగు చిత్రసీమకో, ‘సత్యజిత్ నయ్యాను’ చెప్పాడు.

AVM చిట్టలో న్జాల్ న్జాల్

వ్యాపార చిట్టా

లాల్ అనే మార్వాడీ బొంబాయి నుంచి వచ్చి విజయవాడ లో ఫ్యాన్సీ షాపు ప్రారంభించాడు.

తనకి విజయవాడ కొత్త కదా, అందువల్ల పక్క షాపు ఓనర్ ని కలిసి, మీకు తెలిసిన పెయింటర్ చేత మా షాపుకి బోర్డ్ రాయింపమని కోరాడు! పెయింటర్ వచ్చాడు “లాల్ ఫ్యాన్సీ స్టోర్స్”

అని బోర్డ్ రాసి వెళ్లాడు. కార్పెంటర్ ని పిల్చి బోర్డ్ బిగించమన్నాడు. చిన్న పనేగదా అని కార్పెంటర్ కావాల్సిన సామాన్లు ఇచ్చి తన దగ్గర పనిచేసే కుర్రాణ్ణి పంపాడు. ఆ కుర్రాడు బోర్డ్ బిగించి వెళ్లాడు.

ఆ బోర్డ్ చూసి చాలామంది ముసి ముసి నవ్వులు నవ్వుకుంటూ వెళ్తున్నారు. ఆ విషయం లాల్ గమనించాడు. కానీ అలా ఎందుకు జరుగుతోందో అర్థం కాలేదు.

అలా నెల రోజులు గడిచింది. ఒక రోజు తెలుగు భాషాభిమాని ఒకరు ఆ బోర్డ్ ని గమనించి కోపంతో “ఏమయ్యా మా వూరులో వ్యాపారం కోసం వచ్చి మా భాషనే తలక్రిందులు చేస్తావా!”

“మాఫ్ కీజీయే సాబ్! ఆ విషయం నేను వారం క్రితమే గమనించా!”

“మరెందుకు సరి చేయలేదు!?”

“నేను ఈ ఊరికి కొత్తగా వచ్చా!”

“అయితే!”

“నా వ్యాపారానికి ప్రచారం కావాలిగా!”

“బోర్డ్ తిరగేసి బిగిస్తే వస్తుందా!?”

“ఆ వచ్చింది... ఆ బోర్డ్ చూసి చాలామంది వచ్చి నాకు చెప్పడం, అలాగే షాపులోకి తొంగి చూసి ఏదో ఒకటి ఖరీదు చేయడం జరుగుతోంది. అందుకని...!”

ఆ భాషాభిమాని చల్లబడి తాను కూడా కావలసినవి ఖరీదు చేసి నవ్వుకుంటూ వెళ్లాడు!

“కొన్నాళ్ల తర్వాత బోర్డ్ సరి చేశారు!”

“అవునవును... ఆ మధ్య డైరెక్టర్ సత్యజిత్ గారు నాకో కథ చెప్పారు. ఆ కథ నచ్చి... వెంటనే ఈ సినిమా ప్రారంభించాను...” మధ్య లో కలుగజేసుకుని వివరణ ఇచ్చాడు ప్రొడ్యూసర్.

“అదే... ఆ కథ ఏమిటో టూకీగా చెప్పండి” పట్టువదలని విక్రమార్కుడి వియ్యంకుడిలా అడిగాడు విస్సు. ఈసారి దశకంఠరావ్ ఏడుపు ముఖం పెట్టాడు. మిగతా విలేకర్లు విరుచుకు పడేట్లు విస్సు వైపు చూసారు. ఈసారి హీరో అమరేష్ మైకుల గుత్తి అందుకున్నాడు.

“గుడ్ మార్నింగ్ ఎవ్విరిబడీ... ఈ సినిమా లో నా కేరెక్టర్ గురించి చెప్పను. సస్పెన్స్. కానీ గత సంవత్సరం ఇండస్ట్రీని గజగజలాడించిన ‘కిరికిరి’ సినిమా కన్నా నాలుగు రెట్లు ఎక్కువ హిట్ అవుతుంది మా సినిమా. ఈ సినిమాలో హీరోయిన్ సఖియాకూ నాకూ మధ్య ఉండే రొమాన్స్ హాలీవుడ్ స్థాయిలో ఉంటుంది...” చాలా హుషారుగా చెప్పాడు అమరేష్.

“స్టోరీ గురించి రెండు లైన్లు...?” మళ్ళీ విస్సు ప్రశ్న.

“ఐ డోన్ట్ నో...” అని చెప్పేసి, కోపంగా మైకుల గుత్తిని హీరోయిన్ సఖియాకి అందించాడు హీరో అమరేష్. సఖియా నోరంతా తెరిచి నాలుగుసార్లు అతిగా నవ్వి గొంతు విప్పింది.

“మై ప్రొడ్యూసర్... మై డైరెక్టర్... మై హీరో... మై ఫైనాన్సియర్ అండ్ మై ఫ్యాన్స్... దిస్ మూవీ ఈజే వెరీ ఇంట్రెస్టింగ్ సబ్జెక్ట్. ఇట్స్ చిగ్ కాంచినేషన్. మై కేరెక్టర్ ఈజే బ్యూటిఫుల్ రోల్... థ్యాంక్స్ టు ఆల్...” అంటూ తెలుగు వచ్చినా ఇంట్లోని ముక్కలు, ముక్కలుగా మాట్లాడుతూ మధ్యమధ్యలో రెండు మూడు రకాలుగా నవ్వి ఛోలోలకు ఛోజులిచ్చుసాగింది సఖియా.

అందరూ హీరోయిన్ వైపు తృప్తిగా చూసారు. ఫైనాన్సియర్ మనీచంద్ మాత్రం తన్మయత్వంగా చూడసాగాడు. అంతటితో ప్రెస్ మీట్ ముగిసింది. వెళ్లబోయేముందు ప్రొడక్షన్ మేనేజర్ విలేకర్లందరికీ డిన్నర్ పార్టీ ఏ రెస్టారెంట్ లో అరేంజ్ చేయబడిందో ఎనాన్స్ చేసాడు. విలేకర్లందరూ లొట్టలువేసారు. విస్సు మాత్రం అసంతృప్తిగా పెన్ను విదిలించాడు.

* * *

బాగా ఖరీదైన రెస్టారెంట్ లో సినీ విలేకరులందరికీ గ్రాండ్ గా కాక్టైల్ పార్టీ అరేంజ్ చేయబడింది. ఆ పార్టీ తాలూకు బిల్ ప్రొడ్యూసర్ దశకంఠరావ్ ఆఫీసుకు వెళుతుంది. ఇది చాలా మామూలుగా ఇండస్ట్రీలో జరిగిపోయే విషయమే. విలేకర్లంతా హాజరయ్యారు.

“ఏం తీసుకుంటావ్?” అడిగాడు చలపతి.

“నాకు లిక్కర్ అలవాటు లేదు. కూల్ డ్రింక్ తీసుకుంటాను” చెప్పాడు విస్సు.

“చూడు విస్సు... ఇదంతా సినీ మాయా ప్రపంచం. ఇక్కడ ఎవరి డబ్బు ఎక్కడి నుంచి ఎక్కడికొస్తుందో, ఎవరి డబ్బు సినిమాగా ఎవరి పేరుతో తెరమీద ఖర్చయిపోతుందో... ఎవరికీ అంతుబట్టని విషయం. ఈ ఫీల్డ్ లోకి వచ్చిన కొత్తలో నేనూ నీలాగే లక్ష సందేహాలు ఉన్నవాడినే” విస్కీలో సోడా కలుపుకుంటూ చెప్పాడు చలపతి.

“అది కాదు బావా... గ్రాండ్ గిఫ్టులు, గ్రాండ్ గా ప్రారంభోత్సవాలు, గ్రాండ్ గా ఇలా కాక్టైల్ పార్టీలూ బాగానే ఉన్నాయి సరే... అసలు సినిమా కథ ఏమిటో వ్రాసుకోకుండానే షూటింగా?” బోలెడు ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు విస్సు.

“కథలు కావాలంటే పత్రికలు చూడాలిందే

గానీ... సినిమాలు అందులోనూ తెలుగు సినిమాల్లో కాదు” విస్కీ గొంతులో పోసుకుంటూ చెప్పాడు చలపతి.

“మనకు ఎంతోమంది కథా రచయితలున్నారు. వారిచేత రాయించుకోవచ్చు కదా!” అడిగాడు విస్సు.

చలపతి విసురుగా లేచి విస్సు చేయి పట్టుకుని ఆ ప్రక్కన ఉన్న వేరే టేబుల్ దగ్గరకు తీసుకెళ్లి కూర్చోబెట్టాడు. ఆ టేబుల్ దగ్గర ఓ పండిపోయిన వృద్ధుడు, ఓ మధ్య వయసున్న వ్యక్తి కూర్చోని చాలా వేగంగా మందు కొడుతున్నారు.

“సార్! శివానందంగారూ... వీడు నా ఫ్రెండ్ ప్లస్ రెలెటివ్. మన ‘చిత్రవిచిత్రం’లో ఈ మధ్యనే జాయిన్ అయ్యాడు. ఉదయం మీరూ చూసే ఉంటారు. సినిమా కథల గురించి ఒకటే గొడవ. పత్రికల్లో కొన్ని కథలు రాసాడులెండి...” అంటూ పరిచయంతో పాటు విషయమూ వివరించాడు చలపతి.

చిత్ర పరిశ్రమలో సీనియర్ విలేకరి శివానందం మాట్లాడకుండా మరో రెండు పెగ్గులు మందుకొట్టాడు. ఆ తర్వాత విస్సుకేసి చూస్తూ “ఏంటి బాబూ కథా? ఈ సినిమా రంగంలో అన్నీ వుంటాయి కానీ సక్రమమైన కథలుండవు. కథలు రాసే వాళ్లని, రాయాలని వచ్చేవాళ్లనీ ఇండస్ట్రీ మర్చిపోయి చాలా ఏళ్లయింది. ఇప్పుడంతా దిగుమతే. రీమేకులు చేయడం లేదా తెలివిగా కాపీ కొట్టేయడం. ఒక భాషనేమిటి...? ఇంగ్లీష్, తమిళ్, మళయాళం, హిందీ, ఒరియా, బెంగాలీ ఆఖరికి చైనా నుంచైనా సీక్రెట్ గా సీడీల్లోంచి తెలివిగా తెలుగు సినిమా తయారు చేసేయ్యడం...” ఆపి తిరిగి మందు కొట్టి మళ్లీ మొదలుపెట్టాడు శివానందం.

“ఇక్కడికి రచయితగా వచ్చిన వారెవ్వరూ నిలబడలేక పాదరసంలా మరో వృత్తిలోకి జారిపోతుంటారు. ఎందుకంటే ఇక్కడందరూ కథకులే. లైట్ బోయ్ దగ్గర్నుంచి స్టంట్ మాస్టర్ దాకా ఎవరైనా కథ తయారుచేయగలరు. పోయిన సంవత్సరం వందల కోట్లు ఖర్చుచేసి వంద సినిమాలు తీసారు. ఎక్కడా ఎవరూ కథకు ప్రాధాన్యం ఇవ్వలేదు. ఎవరి వంట వారు వందారు. లాటరీ కొట్టినట్లు నాలుగు సినిమాలు ఆడాయి. అందులో ఒకటి సూపర్ డూపర్ హిట్. విశేషం ఏమిటంటే బాగా ఆడిన సినిమాల్లో అసలు కథే ఉండదు. నిర్మాతలు దానిని దృష్టిలో పెట్టుకుని సినిమాలు తీయడానికి ఎగబడుతుంటారు...” చెప్పి అలసిపోయిన సీనియర్ విలేకరి శివానందం ఆబగా మళ్లీ మందు తాగాడు.

“అసలు నీకో సీక్రెట్ చెబుతాను విను. మేమందరం కూడా పత్రికల్లో కథలు రాసి, ప్రైజులు కొట్టిన వాళ్లమే. చివరికి ఇదిగో ఇలా మిగిలాం...” అంటూ మధ్యవయస్సున్న మరో విలేకరి చెప్పాడు.

విస్సు అనబడే కథా రచయిత విశ్వనాథం కి జ్ఞానోదయమైంది. అక్కడున్న ఖాళీ గ్లాసు అందుకుని పోయమన్నట్లు చలపతి వైపు చూసాడు. చలపతి ఆనందంగా మందుపోసి సోడా కలిపాడు.

‘ఈసురోమనే కథలు ఉంటే ఇండస్ట్రీ ఏ గతి బాగుపడునోయ్...’ అనుకుంటూ గ్లాసులోని విస్కీ గొంతులోకి ఒంపుకున్నాడు విస్సు. మిగతావాళ్లు ‘శెభాష్’ అన్నట్లు సంతోషంతో చప్పట్లు కొట్టారు. అలా ఓ మంచి కథకుడైన విస్సు అస్త్రసన్యాసం చేసి ఇండస్ట్రీలో ఓ ‘మందు భాగ్యుడైపోయాడు.